

תקציר

תחרות בין ערים הינה חלק בלתי נפרד מהתגבשותם של מבנים מטרופוליניים ומעלייתה של הכלכלה הגלובאלית. לתחרות זו עשויות להיות השלכות שונות על התנהלותן של רשויות ציבוריות, אשר לפנים לא היו מורגלות לפעול בסביבה תחרותית.

העבודה סוקרת את מערך הגורמים התורמים להתגברותה של התחרות בין רשויות מקומיות, ובוחנת אותם בהקשר של מטרופולין תל-אביב. סקירה זו מגלה שהרשויות המקומיות במטרופולין תל-אביב עמדו בפני התגברות משמעותית של התחרות במהלך תקופת המחקר, בין השנים 1985 – 2002. לאור זאת, מוצג חקר מקרה של עיריית תל-אביב-יפו, הבוחן את דפוסי ההסתגלות שהתפתחו בה להתמודדות עם לחצי התחרות.

באמצעות חקר המקרה, עוסקת העבודה בקשר שבין סביבה תחרותית לבין אופן קבלת ההחלטות בתוך הרשות המקומית. אגב כך, מטפלת העבודה במושג של 'תרבות פוליטית' לציון מערכת הערכים וההנחות הנמצאת ברקע תהליך קבלת ההחלטות, ודנה בו על פי אמות מידה שהציב החוקר David Harvey. בעבודה מוצג ניתוח השינויים העיקריים המופיעים בתרבות הפוליטית בעיריית תל-אביב-יפו בתגובה לתחרות, על השלכותיהם הציבוריות, תוך בהתמקדות בתחום הפיתוח הפיסי. פרק הזמן שהוגדר כתקופת המחקר מתפרש על פני תקופות כהונה של שלושה ראשי עיר וארבעה מהנדסי עיר, ומאפשר לבחון את עומקו ויציבותו של השינוי בתרבות הפוליטית ובדפוסי קבלת ההחלטות בעיריית תל-אביב-יפו.